Vol. XXVIII Registered No. M. 209 No. 12

JUNE, 1915

மாதர் மித்திரி.

Tamil Woman's Friend

"MATHAR MITHIRI"

PUBLISHED BY THE

Woman's Foreign Missionary Society

Methodist Episcopal Church

U. S. A.

METHODIST PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS

22-6-15

மாதர் மித்திரி.

இது இந்து ஸ்திரீகளின் உபயோகத்தின்பொருட்டு சித்திரப் படங்களுடன் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை. பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு கையொப்பம் இரண்டு அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி மூன்று அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஐந்து பிரதிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி ஆறு அணா. கையொப்பப் பணமும் தபாற் கூலியும் முன்னதாக அனுப்பப்பட்டாலொழிய பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. கடிதங்கள், கையொப்பங்கள் அனுப்புவோர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலிருக்கும் மெதடிஸ்ட் பப்ளிஷிங் ஹவுஸில் "மாதர் மித்திரியைப்" பிரசுரிக்கும் ஏஜெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

THE WOMAN'S FRIEND

Is an Illustrated Tamil Monthly Magazine published for the benefit of Indian Women. Subscription for one year is 2 annas *in advance*. Postage for a single copy for one year is 3 annas *in advance*. Postage from 2 to 5 copies to one address is 6 annas *in advance*. Address all Communications and Subscriptions to Rev. W. L. KING, *Methodist Publishing House*, MOUNT ROAD, MADRAS.

பொருள் அடக்கம்

	பக்கம்.
கீர்த்தனை	179
கிரீடங்கள்	180
துக்கத்தை மேற்கொள்ளல்	184
யுத்தக்களத்தில் நிற்கும் உவெல்ஸ் இளவரசன்	187
யுத்தம்	188
அவன் உன் பாட்டைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்	190
வர்த்தமானக் குறிப்புகள்	191

மாதர் மித்திரி.

புத். உஅ. ககூ௰ரு ஷூ - ஜூன் மீ. இல. ௰உ.

THE ONLY NAME.

இராகம், வெஸ்பதி. ஆதிதாளம்

பல்லவி.

யேசு நாமமல்லால்—உலகினில்
வேறு நாமம் இல்லை—கிறிஸ்து.

அநுபல்லவி.

தேசுலாவிய கேருபீம்பணி
திவ்விய வானவர் முனிவர் கண்மணி,
பாசில்லாத மெய்ஞ்ஞான சிகாமணி,
மதிக்கும் சத்திய வேத சிரோமணி,— யேசு

சரணங்கள்.

1. வானமும் புவியும்—கதி—ரோன் மதி உடுவும்
கானல் வரை கடலும்—நர—ரான எவ்வுயிரும்
தானே படைத்தருள் ஆதி காரணன்,
சர்வ ஜீவ தயாபர பூரணன்,
ஈனர் வாக்குக் கெட்டாத மெய்பாரணன்,
இலங்கும் வேத சங்கித பாராயணன்,— யேசு

2. காவிலாத மேவை—செய்—தீவினையதனல்
பூவின் மாந்தர் படும்—துயர்—தேவ கோபமற,
பாவிகளைப் பரனோடுறவாக்கப்,
பரம எருசலேம் நகர் சேர்க்க,
மேவுமலகை அரணைத் தூளாக்க,
மேதினியில் சமாதானம் உண்டாக்க,— யேசு

3 பண்டு வேதியர்கள்—கைக்—கொண்ட மாமறையில்
விண்ட நாமமல்லால்,—உயர்—அண்ட மீதினிலும்,
மண்டலத்திலும், ஆழி ஏழிலும்,
மாருதம் செலும் அட்ட திக்கிலும்,
தொண்டர் கூக்குரல் எட்டும் தூரத்திலும்,
துஷ்டப்பேய்கள் சுற்றாத இடத்திலும்,— யேசு

CROWNS.

கிரீடங்கள்.

இங்கிலாந்து தேசத்தரசன் அணிந்து கொள்ளும் கிரீடம் எதைப்போலிருக்கிற தென்று உங்களெல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரியும். தபாலாபீசில் வழங்கும் ஒவ்வொரு ஸ்டாம்பிலும், அரைக்கால், கால், அரை, முழு ரூபாய்களிலும் அவர் கிரீடம் அணிந்தவராக இருப்பதை நீங்கள் பார்க்கலாம். அது தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு விநோதமான பற்பல விலையுயர்ந்த கோமேதகம், வைடூரியம், புஷ்பராகம், மாணிக்கம் முதலிய கற்களால் சித்திரிக்கப்பட்ட ஓர் நூதன வேலைப்பாடுள்ளதாயிருக்கிறது. அவைகள், அவர் ஒரு விஸ்தாரமான இராஜ்யத்தை ஆளுகிற உயர்குல அரசனும், சக்கரவர்த்தியுமாயிருக்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

தவிர, இங்கிலாந்து தேச அரசனைப் போலக் கிரீடம் அணிகிற மற்ற இராஜாக்களுமுண்டு. இத்தாலியா அரசனும், ஆஸ்திரியா ஜெர்மனிய தேசங்களின் சக்கரவர்த்திகளும், வீரமுள்ள பெல்ஜியம் தேசத்தரசனும் கிரீடங்களணிந்துகொள்ளுகிறார்கள். மெய்யாகவே, ஒவ்வொரு அரசனும் கிரீடம் அணியவேண்டுமென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. நாமும் கிரீடத்தைக் கண்டவுடன் அது அரசருக்குரிய ஆபரணங்களிலொன்று என்பதை உடனே அறிந்துகொள்ளுகிறோமல்லவா? ஆனால் கிரீடங்கள் அரசருக்குரிய ஓர் அடையாளமாகமாத்திரமல்ல, அதிலும் மேலான வீரச்செயல்களுக்கு சின்னமாக அளிக்கப்படும் அறிகுறிகளாகவுமிருக்கின்றன.

ஒரு ரோம வாலிபனைப்பற்றி ஒரு கதை சொல்லுகிறேன். அவன் மிகவும் துஷ்டத்தனம் நிறைந்த ஒரு பட்டணத்தை முற்றுகை செய்த ஒரு சேனையிலிருந்தான். அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள மனிதர் சில ரோமக் குடிகளைப் பிடித்து, அசுத்தமும், இருண்டதும், ஈரமுமான சிறைச்சாலைகளில் அடைத்துவைத்தது மாத்திரமல்ல, அவர்களை வெளியே கொண்டுவந்து நிறுத்தி, அருவருக்கப்படத்தக்கதான பலவித குரூரச் செய்கைகளின் மூலமாக சித்திரவதை செய்து கொன்றார்கள். ஆனையால் ரோம அதிகாரிகள் அவ்விதமான துஷ்ட செய்கையைச் செய்த குரூர நெஞ்சர்களைத் தண்டிக்கும்படியாக ஒரு சேனையை அனுப்பியிருந்தார்கள். அந்தப் பட்டணமோ மிகவும் பலமான கோட்டை மதில்களால் சூழப்பட்டிருந்தது. கொத்தளங்களின் மேல் வில்வித்தையில் தேர்ந்தவர்களும், கவணைப் பிரயோகிப்பதில் தேர்ந்தவர்களும், ஈட்டிக்காரர்களும் தங்கள் ஆயுதங்களோடு அணிவகுத்து நின்றார்கள். அது மாத்திரமல்ல, அநேக கஜ தூரத்திற்கப்பால் வரும் எதிரிகளின்மேல் பெரிய கற்களை எறியக்கூடிய காற்றப்பல்ட்ஸ் (Catapults) என்னப்பட்ட ரப்பர் வில்லுகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ரோம சேனையும் அநேக நாட்களாக அந்தப் பட்டணத்தைக் கிட்டிச் சேராதபடி மேலே சொல்லப்பட்ட எதிரியின் ஆயுதங்களால் சேதமடைந்து, தடைபட்டிருந்தது. கடைசியாக, லூசியஸ் (Lucius) என்ற ஒரு வாலிப ரோமப்போர்வீரன் "இன்று நான் அந்த மதில்களின்மேல் ஏறி பட்டணத்திற்குள் பிரவேசிப்பேன், அல்லது நான் துணிந்துசெய்யும் என் பிரயத்தனத்தின் மூலமாக என் உயிரை இழப்பேன். என்னைப் பின்பற்றி வருகிறவன் யார்? இதோ நான் எல்லாருக்கும் முன்னே போகிறேன்" என்று வீரதீரமாய்ச் சொன்னான். காலை வெளுக்கிற

நேரத்தில் ஒருவணிவைக்கொண்டுபோய், ஒரு கோபுரத்தினடியில் நிறுத்தி, தன் தலையின்மேல் எதிரிகளால் எறியப்படும் கற்கள், அம்புகள், ஈட்டிகள் முதலிய வைகளையும், தன்பேரில் ஊற்றப்படும் கொதி தண்ணீரையும் தடுக்கும்படியாக தன் பரிசையை தலைக்குமேலாகச் சுழற்றிக்கொண்டே அலங்கத்தின் ஓரத்தில் ஏறிச் சென்றான். அவனுடைய மனிதரிலும், எதிரிகளின் ஆயுதங்களால் சேதப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அவனோடு சென்றார்கள். கோட்டைக்குள் போக வேறு வழியில்லை, ஆகையால் லூசியஸ் பீரங்கி வைக்கும் துவாரத்தின் மூலமாக நுழைந்து, உள்கோட்டைக்குள் சென்றான். அவன் மனிதரும் தைரியமாக அவனோடு உட்புகுந்தார்கள். ஓடுங்கிய அந்த அலங்கத்தின் மதில்மேல் மிகவும் பயங்கரமான சண்டை நடந்தது. ஆனாலும் அந்த வாலிபன் ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளாக கோட்டையைப் பிடித்து, குரூரச்செய்கையைச் செய்த அந்த துஷ்டர்களெல்லாரையும் சிறையாக்கினான்.

இந்த வீரனுடைய துணிகரச் செய்கைக்கு ஈடாக அவனுக்குக் கிடைத்ததென்ன? அந்தப் பட்டணத்தின் அலங்கங்களைப்போல சித்திரமெழுதப்பட்ட ஒரு தங்க வட்டம் கிரீடமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இதைத்தான் ரோமர் 'அலங்கக்கிரீடம்' என்று அழைக்கிறார்கள். எதிரியின் அலங்கத்தின்மேல் ஏறினவனும் அதை அணிந்துகொள்வதில் அதிகப் பெருமையுள்ளவனாயிருந்தான்.

இன்னொரு கிரீடத்தைப்பற்றி உனக்குச் சொல்லட்டுமா? மத்தியதரைக் கடலில் இரண்டு கப்பல்கள் போர்புரிந்து கொண்டிருந்தன. அந்தக்காலத்தில் பீரங்கிகளாவது, துப்பாக்கிகளாவது, டார்ப்பிடோ (Torpedoes) போட்டுகளாவது, தண்ணீருக்குள் ஒரு மணிக்கு ஏழு மைல் வீதஞ்சென்று எதிரியின் கப்பல்களைத் தாக்கி மோசஞ்செய்யும் சப்மரீன்களாவது (Submarines) இருந்ததில்லை. அநேக மனிதர் வரிசையாக உட்கார்ந்து தண்டு வலித்துக்கொண்டு கப்பலை ஓட்டுவார்கள். தங்கள் கப்பலின் வெண்கல முன்னணியம் (Bronze peaks of Prows) எதிரியின் கப்பலை மோதியடிக்கத்தக்கதாக அவ்வளவு விரைவாகத் தள்ளிக்கொண்டு அதற்கெதிரே அம்பு போல் பாய்ந்துபோவார்கள். ஆகவே, இருகப்பல்களும் ஒன்றையொன்று மோதியடிக்கும்போது, (ரோமக்கப்பல்) அதிவேகமாய்ச் சென்ற கப்பலிலுள்ளவர்கள் தங்கள் கப்பலின் பாய்மரத்தில் தொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நீண்ட பலகையை எதிரியின் கப்பலில் படத்தக்கதாக எறிவார்கள். அந்தப் பலகையின் ஒரு அந்தத்தில் கூர்மையான நீண்ட ஆணிகள் கடாவப்பட்டிருக்கும். இந்த ஆணிகள் அந்தக் கப்பலின் பலகைக்குள் ஊடுருவிச்சென்று இரண்டு கப்பல்களையும் பூட்டப்பட்டதுபோல பொருத்தி விடுகின்றன. இப்போது, ரோமக்கப்பலிலுள்ளவர்கள் எதிரியின் கப்பலுக்குள் பிரவேசிக்கத்தக்கதாக அந்தப் பலகை ஒரு பாதையாகிவிடுகின்றது. அந்த யுத்தத்தில் இவ்விதமான தந்திரச்செயல் மூலமாக ரோம சேனையை நடத்தின மார்க்கஸ் (Marcus) என்னும் ஒரு வாலிபன் அந்தப் பலகையின்மேல் சென்று தன் போர்வீரரோடு எதிரியின் கப்பலுக்குள் பிரவேசித்தான். ஆனால் எதிரியோடு சண்டைசெய்து, களைத்து, அதைரியப்பட்டவர்களாக பயந்து திரும்பவும் தங்கள் கப்பலுக்கு ஓடிவிட வேண்டுமென்று அவனுடைய மனிதர்

அநேகந்தடவைகளில் பிரயாசப்பட்டார்கள். ஆனால் சண்டை மும்முரமாய் நடந்த முன்பக்கத்தில் நின்று மார்க்கஸ் விடாமுயற்சியோடும் வீரதீரமாயும் போர்புரிந்தபடியால், அவனுடைய மனிதர், அவனுடைய தைரியத்தைப்பார்த்து எழுப்பப்பட்டவர்களாக எதிரியின் கப்பல் பிடிபடும்வரையில் அவனோடு நின்று அவனை வெற்றிவேந்தன் என்று சொல்லி ஆர்ப்பரித்தார்கள். வெற்றி சிறந்தவனாக மார்க்கஸ் ரோமாபுரிக்குச் சென்றவுடன் அவனுக்குக் கிடைத்த பரிசு என்ன? ஒரு கிரீடம். ஆனால் அரசர்களணியும் கிரீடமல்ல. அவனுடைய தேசம் எவ்வித சத்துருக்களாலும் தாக்கப்படாதபடி, அவன் ஜெயித்த எதிரியின் கப்பலின் முன்னணியம் சித்திரிக்கப்பட்ட ஒரு தங்க வட்டம் அவனுடைய நெற்றியில் அணிந்துகொள்ளத் தக்கதாக அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

இன்னொரு கிரீடத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லட்டுமா? அநேக பிரிட்டிஷ், பிரஞ்சு, பெல்ஜியம் தேசத்துப் போர்வீரர்கள் அக்கிரீடத்தை அணிந்துகொள்ள பாத்திரவான்களாயிருக்கிறார்கள். ஒரு விஸ்தாரமான மைதானத்தில் ரோமதளகர்த்தன் தன் தேசத்துச் சத்துருக்களோடு சண்டைசெய்து சித்தியடைந்தான். தன் சத்துருக்களோடு போர்புரிந்து, ஜெயமடைந்து, அவர்களுடைய சகல யுத்தத் தளவாடங்களையும், பொக்கிஷங்களையும் கைப்பற்றிக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்தான். ஆனால் சிலசமயங்களில் தன்னால் கூடாதென்றுங் கண்டுகொண்டான். ஏன்? அவனுடைய சத்துருக்கள் ஒரு பெரிய உபாயஞ்செய்தார்கள். அதாவது உத்திரங்களைக் கொண்டுவந்து, அவைகளைக் கூர்மையான பட்டயங்களைப்போல சுற்றிலும் சதுருத்தி, கயிறுகளாலும், சங்கிலிகளாலும் தொடுத்து, ரோமசேனையைச் சூழவேலியைப்போல அடைத்து விட்டார்கள். ஏனென்றால் ரோமர் மூர்க்கமாய் அவர்கள் பேரில் பாய்ந்து போர்புரிய வரும்போது, அந்தக் கூர்மையான உத்திரங்கள்மேல் மோதி சேதமடைந்து, திகைத்து நிற்கையில், அவர்கள்மேல் பாய்ந்து தங்கள் அம்புகளை எய்து அவர்களை நாசமாக்கிப்போடலாமென்ற தந்திரத்தோடு அப்படிச் செய்தார்கள். இந்த வேலியை ரோமர் எப்படி உடைத்தார்கள்? மிகவும் சாவதானமான கெயஸ் (Caius) என்னப்பட்ட ஒரு கிழப்போர்வீரன் தன் ரோம சேனைக்காக அந்த பலத்த வேலியைத் தகர்க்கும்படி தன் தளகர்த்தனிடம் உத்திரவு கேட்டான். நடு இரவில் அவனும், மற்ற இரண்டு போர்வீரரும் புறப்பட்டு சதுப்புநிலத்தின்மேல் நகர்ந்துகொண்டே போனார்கள். மிகவும் ஜாக்கிரதையோடும், அமைதியோடும் சதுப்புநிலத்தில் நடப்பட்டிருந்த ஒவ்வொரு உத்திரத்தையும் தரைக்குள்ளிருந்து தோண்டி எடுத்து தாங்கள் போகத்தக்கதான பாதையை உண்டாக்கினார்கள். அந்தப் பாதை மிகவும் ஒடுக்கமானதாயும், சறுக்கலானதாயுமிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் கடந்து போகக்கூடிய நல்ல பாதையாக இருந்தபடியால் சூரியன் உதயமாகுமுன்னே ரோமசேனையைச் சேர்ந்த எல்லாப் போர்வீரரும் சத்துருக்களுடைய சேனைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். தங்கள் சத்துருக்களோடு சண்டைசெய்து, தங்களுக்காக அவர்கள் செய்த அந்த வேலிக்குள்ளாக அவர்கள் எல்லாரையும் துரத்தி சர்வ சங்காரஞ் செய்தார்கள்.

அதிகப் பொறுமையோடும், தைரியத்தோடும் துணிந்து தங்கள் சேனை செல்

லத்தக்கதாக இரவெல்லாம் கஷ்டத்தோடு உழைத்து, பாதையையுண்டாக்கி, ஜெயமடைந்த அந்தப் போர்வீரனுக்கும் ஒரு கிரீடங்கொடுக்கப்பட்டது. சத்துருக்கள் தங்களைச் சூழப்போட்டிருந்த கூர்மையான அந்த உத்திரவேலியைப்போல சித்திரமெழுதப்பட்ட ஒரு தங்கவட்டம் அவன் நெற்றியின்மேல் அணிந்துகொள்ளத்தக்கதாக அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இவைகள் எல்லாவற்றிலும் மேலாக சர்வலோகாதிபதி அணிந்துகொண்ட ஒரு உன்னதப் பொற்கிரீடத்தைப்பற்றி சற்று சுருக்கிச் சொல்லட்டுமா?

வானத்தையும் பூமியையும் அவைகளிலுள்ள அனைத்தையும் உண்டாக்கி, அவைகளை அதினதின் ஸ்தானத்தில் வைத்து, அவைகளுக்குப் பிழைப்பையும், ஜீவன் சுகம் பலம் முதலிய எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் சம்பூரணமாய்த் தந்தவரும், உலகத்திலுள்ள சகல இராஜாக்களையும் அபிஷேகம்பண்ணி அவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த முத்துக்கள் பதித்த பொற்கிரீடங்களைத் தரிப்பித்தவருமான இயேசுமாஇராஜன் அணிந்த கிரீடம் 'முள்கிரீடமே.' தற்காலத்திலுள்ளபடி யுத்தங்களை உண்டாக்க அல்ல, அவைகளை ஒழியப்பண்ணி பூமியெங்கும் சமாதானத்தையுண்டாக்கவே அவர் இவ்வுலகில் மனுஷாவதாரமெடுத்து, ஓர் ஏழையாக ஜென்மித்தார். வியாதியஸ்தரை சொஸ்தமாக்கினர், மரித்தவர்களை உயிரோடெழுப்பினர், இன்னும் நமது புத்திக்கெட்டாத அநேக அற்புத அடையாளங்களைச் செய்தார். சத்துருக்களை ஜெயித்த ஒரு போர்வீரனுக்கு பொற்கிரீடம் கொடுக்கப்பட்டதானல், சத்துருக்களுக்காக தமது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தைச் சிந்தின சேனை தளகர்த்தனுக்கு முத்துக்கள் பதித்த பொற்கிரீடம் போதுமா? அப்படியிருக்க, அந்த அருமையுள்ள இயேசுமாஇராஜனுக்கு அளிக்கப்பட்டது பொற்கிரீடமல்ல, முள்கிரீடந்தான. இது நமது ஞானத்துக்கு பயித்தியமாகத் தோன்றுகிறதல்லவா? ஆம், பாவிகளாகிய நமக்காக, உலகம் பிசாசு மாம்சம் ஆகிய நமது சத்துருக்களோடு போர் புரிந்து, வெற்றி சிறந்து, நாம் நமது பாவத்திற்காக மரிக்கிறதற்குப் பதிலாக, நாம் முட்கிரீடஞ் சூட்டப்படுகிறதற்குப் பதிலாக, அவர் முள்கிரீடம் சூட்டப்பட்டு, சிலுவையின் நீசமரணத்தை யடைந்தார். என்னையா அன்பு பார்.

7s, 6s, 8l.

இரத்தம் காயம் குத்தும்
  நிறைந்து, நிந்தைக்கே
முட்கிரீடத்தாலே சுற்றும்
  குத்துண்ட சிரசே,
முன் திவ்யமேன்மை கொண்ட
  நீர் லச்சை காண்பதேன்?
ஐயோ! வதைந்து நொந்த
  உம் முன் பணிகிறேன்.

7777.

வாரால் பட்ட காயமும்,
போர்த்த சிவப்பங்கியும்,
முட்கிரீடம் நிமித்தமும்
  கேளும், தூய இயேசுவே.
கூர்முள் உம் கிரீடமாம்
குருசாசனம்;
சிந்தினீர் எனக்காய்
  உம் ரத்தம்.

மெய்யாகவே, நம்மை நமது சத்துருக்களின் கைகளினின்று மீட்க முட்கிரீடந் தரித்த இயேசு ராஜன் நமக்கு என்ன கிரீடந்தருவதாக வாக்குப்பண்ணுகிறூர் என்று பார்ப்போம். "சாவுவேளைமட்டும் என்னில் விசுவாசமாயிருப்பவனுக்கு

என்றுமழியாததும், உலக அரசர்களணியும் முத்துக்கள் பதித்த பொற்கிரீடங்களைப் பார்க்கிலும் மேலானதுமான ஜீவகிரீடத்தைத் தருவேன்" என்று வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். ஜிவகாலமெல்லாம் தங்களை வெறுத்து, அவருக்குள் விசுவாசமுள்ளவர்களாக, அவருடைய அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி, தங்கள் சத்துருக்களாகிய உலகம் மாமிசம் பிசாசு ஆகிய இம்மூன்று பேரோடும் போர் புரிந்து வெற்றி சிறந்தவர்களுக்குத்தான் வாடாத அந்த ஜீவகிரீடத்தைத் தருவார்.

ஆகையால் நமது இயேசுமாஇராஜனுடைய சேனையில் இராஜவிசவாசமுள்ளவர்களாகவிருந்து, அவருடைய கட்டளைப்படி நடந்து, அவர் நம்மை நடத்துகிற எவ்விடத்திற்கும் அவருக்குப் பின் செல்வோமாக.

GETTING OVER SORROW.

துக்கத்தை மேற்கொள்ளல்.

துக்கத்தை பேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஜனங்கள் நினைக்கிறது ஒரு தப்பிதமான கொள்கையே. நமது ஜீவியத்தில், மரணத்தின் மூலமாகவாவது அல்லது வேறெவ்விதமான நஷ்டத்தினாலாவது, நமக்கு உண்டாகிற ஆறாத மனத்துயரத்தை நீக்கிவிடவாவது, மறந்துவிடவாவது அல்லது மேற்கொள்ளவாவது வேண்டுமென்று நினைக்கிறது இலேசான ஒருகாரியமல்ல.

ஒரு பட்டணத்தில் ஒரு போதகருக்குக் கீழிருந்த சபையில் திடீரென்று பெருந்துக்கத்திற்குள்ளான ஒரு பெண்ணிருந்தாள். அந்தப்போதகர் அவளைத் தேற்றவும், அவளோடு அனுதாபப்படவும் அவள் வீட்டிற்குப்போனார். சபையிலுள்ள சிலமனிதரும் அங்கேயிருந்தார்கள். அப்போது அவர்களில் ஒரு பெண் வியாகுலத்தில் மூழ்கியிருந்த அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்து "உன் துக்கத்தைச் சீக்கிரம் மறந்துவிடப் பிரயாசப்படு. தவிர உன் விசனத்தை நீ மேற்கொள்ளத்தக்கதாக இன்னொரு ஊருக்குப் போகவேண்டும்" என்று புத்திசொன்னாள். ஆனால், போதகரோ இந்தப் பெண் அவளுக்கு புத்திமதிசொல்லி முடிக்கும்வரை காத்திருந்து, "உன் துக்கத்தை நீ மறந்து விடவேண்டாம். எல்லா ஆறுதலுக்கும் பொறுமைக்கும் காரணராகிய தேவனை நோக்கிப்பார், உனக்கு நேரிட்டிருக்கிற இந்தப் பெரிய நஷ்டத்திலிருந்து உன்னைமீட்டு, உன்னை ஆற்றித்தேற்றவும், உன் குறைவை நீக்கி நிறைவையும், உன்னோடு ஜீவியகாலமெல்லாமிருந்து உன்னை ஆதரித்துக் காத்து சகல ஆசீர்வாதங்களையுந் தருகிறவர் அவர் ஒருவரே" என்று அவளுக்குச் சொன்னார்.

மெய்யாகவே, நமக்கு நேரிடும் சஞ்சலமும், திகைப்பும், குழப்பமும், திடீரென்று கைவிடப்பட்டு தனித்த நிலைமையில் இருப்பதும் ஆகிய இக்காரியங்களெல்லாம் நமது புத்திக்கெட்டாத ஓர் பரம இரகசியமாயிருக்கிறது. ஆனால் நாம் நீடியபொறுமையோடு தேவன் நம்மை வைக்கச் சித்தமான நிலைமையில் அவருடைய ஆறுதலுக்காகக் காத்திருப்போமானால், நிச்சயமாகவே, இரவின் இருளை நீக்க சூரிய ஒளி தோன்றுவதுபோல, நமது இருதயத்திலுண்டாகும் ஆறாத்துயரமென்னும் காரிருளை நீக்க உன்னத ஒளி திடீரென்று நமதிருதயத்தில் உதயமாகிறது.

ஜனங்கள் துக்கத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று விபரீதமாகப் பேசுகிறார்கள். அது தப்பு. ஒருவரும் அப்

படிச் செய்யப்போகிறதுமில்லை. நாம் செய்யவேண்டிய ஒரேயொருவழி என்ன வென்றால், இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் சிவந்த சமுத்திரத்தைப் பொறுமையோடு கடந்ததுபோல, நாமும் நமக்கெதிராக இருக்கும் துன்பக்கடலை பொறுமையோடும், தாழ்மையோடும், விசுவாசத்தோடும், மெதுவாகக் கடக்கவேண்டும். அப்போது தான் துன்ப அலைகள் இரண்டாகப்பிரிந்து, நமது வலபக்கத்திலும் இடபக்கத்திலும் பெரிய மதில்களாக குவிந்து நிற்கும். நாம்செல்லச்செல்ல துன்பக்கடல் ஒடுங்கிக்கொண்டே போகும். நாமும் பத்திரமாக அக்கரையிலுள்ள பரம ஆறுதலென்னும் கானானுக்குப்போய்ச் சேருவோம்.

நமது ஜீவியத்தில் நமக்கு இருக்கிற பெரியபோராட்டமும், வியாதிகளோடும் சரீர நரம்புத் தளர்ச்சியினாலுண்டாகும் பலவீனங்களோடும் நாம்பண்ணும் யுத்தமும் நமது ஜீவியத்தில் ஏதோ ஒரு புதிய மாறுதலையும, உலகத்திற்கு அதின் மூலமாய் ஒரு படிப்பனையையும் உண்டாக்குகிறது.

லூயிஸ் ஸ்டீவன்சன் என்பவர் தன் ஜீவியத்தில் ஈளைநோவோடு (Tuberculosis) தனக்கிருந்த போராட்டத்தை பற்றி "நான் நோவாயிருந்தாலுஞ்சரி, அல்லது சுகமாயிருந்தாலுஞ்சரி, மனமகிழ்ச்சியுள்ளவனாக என் நாட்களைக் கடத்தினேன்" என்று பொழிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார். தன் சரீர நரம்புகளோடு தனக்கிருந்த போராட்டத்தைப் பற்றி ஒரு கவிஞர் தன் தாயாருக்கு எழுதினகாகிதத்தில் "எனக்கு அதிக துன்பத்தையுண்டாக்கி என்னோடு போராடும் அந்த நரம்புகளில்லாவிட்டால், மற்றவர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கவிகளை நான் எழுதமுடியாது" என்று காட்டியிருந்தார்.

துக்கத்தை மறப்பதின் மூலமாக நமக்கு ஆறுதல் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறது மிகவும் தப்பான காரியம். அப்படிப்பட்ட எண்ணம், துக்கத்தின் மூலமாக கிடைக்கிற ஆசீர்வாதத்தையும், ஒருவருடைய ஜீவியத்தை சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதையும், பொறுமையையும், தன்னைப்போல அதேவிதமான துன்பத்திலிருக்கிறவர்களுக்காக காட்டவேண்டிய அநுதாபத்தையும் தடுத்துவிடுகிறது மாத்திரமல்ல, துன்பத்தைத் தனக்கு அனுப்பினவரும், அந்தத் துன்பத்தை இன்பமாக மாற்றக்கூடியவருமான தெய்வத்தை மறந்து, அவரில் சார்ந்திராதபடி செய்துவிடுகிறது. ஆனால், அவ்விதமான துன்பதுக்கங்கள் தனக்கு மாத்திரந்தான் நேரிட்டிருக்கிறதென்றும், அவைகளை தன் இருதயத்திலிருந்து நீக்கி ஆறுதல்படுத்தக்கூடிய ஒருவருமே இல்லை என்று முடிவுபண்ணி, தன்மனதில் அவைகளை நினைத்து, நினைத்து, நொந்துபோகிறதும் ஒருபெரிய தப்பு. சிலர் மரித்துப்போனவர்களை அடிக்கடி நினைத்து அழுவதும், துக்கப்படுவதும், அவர்களுக்காகக் காட்டக்கூடிய ஒரு பெரிய கனம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையாகவே அவர்கள் உயிரோடிருக்கிறவர்களுடைய ஜீவனுக்கு துன்பத்தையும், மரித்துப்போனவர்களுக்கு அவமரியாதையையும் உண்டுபண்ணுகிறார்கள். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாரச்சுமையை பொறுமையோடு சுமந்து, அவைகளை திடமனதோடு சகித்து, நம்மோடிருக்கிற மற்றவர்களை ஆறுதல்படுத்த முயல்வதே மிகவும் உத்தமம். நாம் அப்படிச்செய்யும்போது, தேவன் தாமே நமக்கு வேண்டிய உதவியைத்

தந்து, ஆறுதலையும், தேறுதலையும், இன்னும் நமக்கு அவசியமான சகல ஆசிர்வாதங்களையும் சம்பூரணமாக அளிக்கிறார்.

இன்னும் சிலர் மரித்துப்போனவர்களுக்காகச் செய்கிற சில காரியங்களைப் பற்றி கொஞ்சம்சொல்ல விரும்புகிறேன். நாகரீகமான படித்த குடும்பங்களிலுள்ள சில ஸ்திரீகளும் இந்த அறிவீனத்தில் மூழ்கி மிகவும் அருவருப்பான காரியங்களைச்செய்கிறார்கள். தங்களைவிட்டு மரித்துப்போனவர்களின் மரண நாள் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் வந்தவுடன் அவர்கள் மரித்தவர்களின் உடுப்புகளையும், நகைகளையும், இன்னும் அவர்களுக்குச் சொந்தமான சகல வஸ்துக்களையும் உள்வீட்டில் அல்லது அவர்கள் மரித்த அறையில் வைதது சாம்பிராணி, சூடம் முதலிய தூபவர்க்கங் காட்டுகிறார்கள். சிலர் ஒவ்வொரு வாரத்திலும் அந்தநாள் வந்தவுடன், மரித்தவர்களின் படத்துக்கு நேராக ஒருமேஜையின்மேல் வெற்றிலை, பாக்கு, நீண்ட மஞ்சள் முதலியவைகளை வைத்து மரித்தவர்களை நினைக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய எண்ணம் என்னவென்றால் மரித்துப்போனவர்களின் ஆவி அந்த வஸ்துக்களைப் பார்வையிட்டு, அவைகளை அனுபவித்துவிட்டு, அவைகளை வைத்தவர்களுக்கு அவைகளின் மூலமாக ஏதோ ஒரு பெரிய நன்மையை விட்டுப் போகிறதாக நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய தப்பு. நாகரீகமான இந்தக்காலத்தில் இது நடக்கக்கூடிய ஒரு காரியமா? கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வித தெய்வத்துக்கு விரோதமான காரியங்களைசெய்வது எவ்வளவு பெரிய அறிவீனம். மரித்துப் போனவர்களின் ஆவி மண்ணான சரீரத்தை விட்டு, மகத்துவமான பொன்னுலகத்தில் சேர்ந்து விட்டபிறகு, பாவம் நிறைந்த உலகத்தில், பாவிகள் செய்கிற சடங்காசாரங்களையும், அவர்கள் கொண்டாடும் துக்கத்தையும் பார்க்க திரும்பிவருமா? ஒருபோதும் இல்லை. இது ஆண்டவருக்கு விரோதமான ஒரு பெரிய பாவம் என்பதை அவர்கள் முழுவதுமாக மறந்து, அவர் அவர்களை ஆறுதல்படுத்தும்படி அவர் பாதத்தில் விழுந்து மன்றாடுகிறதற்குப் பதிலாக, மரித்துப்போனவர்களின் ஆவிகள் வந்து அவர்களை ஆறுதல்படுத்துமென்று இவ்வித வியர்த்தமான கொள்கையுள்ளவர்களாக, தப்பான அறிவீனக் கிரியைகளைச் செய்துவருகிறார்கள். இவைகளைச் செய்வதின் மூலமாக ஒருவேளை அவர்கள் துக்கம் மாறிப்போகுமா? இல்லை. அவர்களுடைய சரீரத்திலும், ஆத்துமாவிலும், துன்பமும், துக்கமும் நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டே போகிறதென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

ஒருவேளை அவர்கள் மரித்தவர்களை நினைத்து அழுவாவது, துக்கப்படவாவது கூடாதா என்று கேட்கலாம். நாம் துக்கப்பட்டு அழவேண்டுமென்றுதான் தேவன் கண்ணீரை நமது கண்களில் வைத்தார். நமதருமையுள்ள இயேசு கண்ணீர்விட்டாரல்லவா? எப்போது? லாசருவின் இரண்டு சகோதரிகளும், அவனுக்காக அழுது புலம்பும்போது அவர் கண்ணீர் விட்டார். அதுவுமல்லாமல் அழுகிறவர்களுடன் அழுங்கள், சந்தோஷப்படுகிறவர்களுடன் சந்தோஷப்படுங்கள் என்று சொன்ன ஆண்டவர் அதற்கு மாறாக யாதொரு பிரமாணத்தையும் உண்டாக்கவில்லை. ஆகையால் நமக்கு நேரிடும் துக்கத்தையும், துன்பத்தையும் அசட்டை பண்ணவேண்டும்மென்பது கருத்தல்ல. எந்தச்சமயத்தில் துக்கப்படவேண்டுமோ

அந்தச்சமயத்தில் துக்கப்படவேண்டும். நமது துக்கம்மாறி எந்தச்சமயத்தில் ஆறுதலாயிருக்கவேண்டுமோ அந்தச்சமயத்தில் ஆறுதலாயிருக்கவேண்டும். நமது மிஞ்சிய துக்கத்திலும், நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துபோனவர்களைப்பற்றி நினைப்பது மாத்திரமல்ல, நம்மை ஆற்றித்தேற்றவும், நமக்குமுன் இவ்வுலகத்தை விட்டுக் கடந்துபோன நமக்கருமையானவர்கள் காட்டிப்போன சிறந்த முன்மாதிரிகளை நாமும் பின்பற்றி நடக்கவும், எல்லாபுத்திக்கும் மேலான சமாதானத்தை நமக்கு அருளக்கூடிய நமதருமை இரட்சகர் பாதத்தில் விழுந்து கெஞ்சுவோமாக.

THE PRINCE OF WALES IN THE FIELD.

யுத்தக்களத்தில் நிற்கும் உவெல்ஸ் இளவரசன்.

பிரான்சுக்கு வடக்கே, யுத்தக்களத்தில் நிற்கும் உவெல்ஸ் இளவரசனைப்பற்றியும், யுத்தத்தில் மடிந்தவர்களுக்கும், காயப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்காட்டுகிற பட்சத்தைப்பற்றியும், அதின் மூலமாக அவருக்குக் கிடைத்த கீர்த்தி பிரஸ்தாபத்தைப்பற்றியும், நேர்த்தியான சில கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. யுத்தத்தில் தமது சேனையோடு நின்று போர்புரிவது அவருக்கு அதிக இஷ்டமாகக் காணப்படுகிறது. நாள்முழுவதும், சில வேளைகளில் காலை 6-மணி முதல் மறுநாள் காலை 6-மணிவரையில் தமது சேனையில் செய்யவேண்டிய ஏராளமான வேலைகளிருந்தாலும், அவர் மனச்சந்தோஷமுள்ளவராக இருக்கிறார்.

அவர் செய்யும் வேலையை யாராவது வந்து செய்து, அவரை அக்கஷ்டத்திலிருந்து விடுவிக்கவேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறதேயில்லை. மற்றவர்களுக்கு எவ்வித இடையூறையும் உண்டாக்காதபடியும், தம்மை இன்னாரென்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ளாதபடியும், தமது பட்டாளத்திலுள்ளவர்களை அவ்வளவு அன்போடும், அனுதாபத்தோடும் பராமரித்துவருகிறார்.

அவரை அறியாத மனிதர் நடுவே போயிருக்க அதிகப் பிரியப்படுகிறார். ஒருநாள் யுத்தக்களத்திலிருந்து, காயப்பட்டவர்களைக் கொண்டுவரும் மோட்டார் வண்டியில் ஒரு காயப்பட்ட சார்ஜன்றுடன் (Sargeant) இன்னும் மற்ற ஆறு போர்வீரரோடும் உட்கார்ந்திருக்கிறவராகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். அந்த சார்ஜன்ற் வரும்போதே, இளவரசனுக்கு ஜெர்மன்காரர் துப்பாக்கிகளை எவ்வளவு குறிப்பாக பிரயோகிக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி விவரமாகச் சொல்லிக்கொண்டுவந்தான். அந்தச்சமயத்தில் செய்திகொண்டுவருகிற ஒருவன் ஓடிவந்து அவரிடத்தில் ஏதோ ஒன்று சொன்னான். உடனே அவர் எழுந்து, அந்த வண்டியிலிருந்த எல்லாருக்கும் வந்தனஞ் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார். ஒரு நிமிஷஞ் சென்றவுடன் பக்கத்தில் நின்ற ஒரு போர்வீரன் வந்து மோட்டார் வண்டிக்குள் எட்டிப்பார்த்தான். அப்போது அதற்குள்ளிருந்த சார்ஜன்ற் அந்த மனிதனைப் பார்த்து "அந்த கிரனேடியர் ஆள் யார்?" (Who was that Grenadier chap?) என்று கேட்டான். உவெல்ஸ் பிரபு கிரனேடியர் பட்டாளத்திலுள்ள ஒரு உத்தியோகஸ்தனாயிருந்தபடியால் அந்தப் பட்டாளத்துக்குரிய காக்கி உடுப்பை அணிந்திருந்தார். "உனக்கேன் தெரியாது, அவர்தான் உவெல்ஸ் பிரபு" என்றுபற்களைக் கடித்துக்கொண்டு அந்தப் போர்வீரன்

சொன்னான். அந்த சார்ஜன்ரே திடுக்கிட்டு, பெரிய திகிலுக்குள்ளானான். அவன் முகம் வெளுத்து வித்தியாசப்பட்டது. "என்றாலும், நான் அவரை ஐயா என்றுதான் அழைத்தேன்" என்று சொன்னான். அந்த திகில் அவனுடைய இருதயத்திலிருந்து மறைய அநேகநாள் சென்றது. ஆனால், சாதாரண ஒரு சிநேகிதனைப்போல கண்ணியமற்றவிதமாயும் முறைகேடாகவும் அழைக்கப்படுவதுதான் உவெல்ஸ்பிரபுவுக்கு அதிகஇஷ்டம். அவரைப்பற்றி இன்னொரு கதை சொல்லப்படுகிறது. பெல்ஜியத்திலுள்ள ஒரு பட்டணத்தில் வழியோரமாக ஒரு சத்திரமிருக்கிறது. அதை நடத்திவரும் ஸ்திரீயின் புருஷன் யுத்தத்தில் மாண்டுபோனான். அவன் ஒரு மகா பராக்கிரமசாலி. ஆனால் அவன் வசித்த அந்த கிராமத்திலுள்ளவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அவனைப்பற்றி யாதொன்றுமே தெரியாதிருந்தது. பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர்கள், அந்த மனிதனுடைய வீரச்செயல்களுக்காகவும், அவன் விதவையைக் காப்பாற்றும்படியாகவும், அந்தச் சிறிய சத்திரத்தை பரிபாலித்து வருகிறார்கள்.

ஒருநாள் உவெல்ஸ் பிரபு அதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, தம்மோடு வந்த மற்ற இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களோடும் பாதையோரமாய் நின்று அந்தச் சத்திரத்திற்குள் பிரவேசித்து, காப்பி கேட்டார். அந்தச் சத்திரக்காரியின் ஆறு வயதுள்ள அழகிய பிள்ளை, கூச்சத்தோடு அவர் உட்கார்ந்திருந்த இடத்துக்கு வந்து, அவருடைய உடுப்பை மிகவும் கவனத்தோடும், ஆச்சரியத்தோடும் பார்த்துக்கொண்டு நின்றது. இளவரசன் புன்சிரிப்போடு அந்தப் பெண்ணை சைகைகாட்டிக் கூப்பிட்டு, ஒரு பிராங்க் (Franc=9½ As.) எடுத்துக்கொடுக்கும்படியாகத் தமது பாக்கெட்டில் கையைப் போட்டுப் பார்த்தார். அப்படியே அந்தக் காசை எடுத்து அவள் கையில் கொடுத்தார். அவளோ சமீபமாய்வந்து, அதைவாங்கி, திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு, அதைத் திரும்பவும் அவர் கையில் கொடுத்துவிட்டு, அவருடைய சட்டையில் போட்டிருந்த விருதுக்களில் (Badges) ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டி "அவைகளிலொன்றை ஆபரணமாக அணிந்துகொள்வது எனக்கிஷ்டம் ஐயா" என்று சொன்னாள். உடனே, இளவரசனோடு இருந்த தோழர்களில் ஒருவன் தன்னுடைய விருதுக்களிலொன்றைக்கழற்றி, அவளுக்குக்கொடுக்கப்போனான். ஆனால் உவெல்ஸ் பிரபு அவனுடையவைகளில் ஒன்றையாவது கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லி, தமது விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களிலொன்றைக் கழற்றி, அந்தச் சிறுபெண்ணின் உடுப்பில்மாட்டி, "நீ நினைத்து விரும்பிய பிரகாரம் ஒரு கோப்பைக் காப்பியின் விலை இதுதான். சந்தோஷமாய்ப் போய் உன் தாயாருக்கு இதைக்காண்பி" என்று சொல்லி அவளை அனுப்பிவிட்டார்.

THE WAR.
யுத்தம்.

அமெரிக்காவிலிருந்து ஐயர்லாந்து தேசத்திற்கு மே மாசம் 7-ம் தேதி வந்த லூசிட்டானியா என்ற கப்பலை ஜெர்மன் சப்மரீன், டர்ப்பிடோ போட் மூலமாய் மோசஞ்செய்து தண்ணீருக்குள் அமிழ்த்திவிட்டது. அந்தக் கப்பலில் பிரயாணமாக வந்த மிஸ்டர் கவ்பர் (Cowper) என்ற ஒரு பத்திராதிபர்

குவீன்ஸ் டௌனில் வந்து பின்வருமாறு சொன்னார்:—"நான் பகல் 2-மணிக்கு என் சிநேகிதனோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, 1,000 கஜ தூரத்தில் ஜெர்மன் சப்மரீனுடைய உச்சி தண்ணீருக்கு மேலாகக் கொஞ்சம் தெரிந்தது. சற்று நேரத்திற்கப்புறம் ஒரு டர்ப்பிடோ போட்டுத் தண்ணீருக்குள் வருகிற பாதையையும் கண்டேன். ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாக, கப்பலின் அடிப்பாகத்திலிருந்து உடைந்த துண்டுகள் ஆகாயத்தில் எறியப்பட்டன. சற்றுநேரத்திற்கப்புறம் இன்னொரு டர்ப்பிடோ, கப்பலின் வலபக்கத்தில் மோதியடித்து, பயங்கரமானவிதமாய் வெடித்து, கப்பலை இரண்டாகப் பிளந்துவிட்டது" என்று சொன்னார். இந்தக்கப்பல் உலகத்திலுள்ள பெரிய கப்பல்களில் ஐந்தாவது. 767 அடிநீளமும், 87 அடி அகலமும், 50 அடி ஆழமுமுள்ளது. ஒரு மணிக்கு 25 மைல் தூரஞ்செல்லும். அதிலிருந்த பிரயாணிகள் 2,160 பேர். இவர்களில் ஏறக்குறைய 658 பேர்தான் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களிலும் அநேகர் கரைசேர்ந்தவுடன் மரித்துப்போனார்கள். அநேகர் ஆஸ்பத்திரிகளிலிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து பிரயாணமாய் வந்த இரண்டு கோடீஸ்வரரும் தண்ணீரில் அமிழ்ந்துவிட்டார்கள். கப்பலை நடத்தின உத்தியோகஸ்தரில் ஒரே பொருவர்தான் இரட்சிக்கப்பட்டார். கடைசி படவில் ஏறிவந்த மிஸ்டர் கவ்பரை மூழ்கிப்போகிற நிலைமையிலிருந்த 6 வயதுள்ள ஒரு பெண்பிள்ளை தன்னை இரட்சிக்கும்படி கூவிக் கெஞ்சினளாம். அமிழ்ந்திப்போனவர்களில் அநேகம் ஸ்திரீகளும், இரண்டாவது கிளாஸ் அறையில்மாத்திரம் ஒரு வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகள் 40 பேருமிருந்தார்கள். ஐயர்லாந்துக்குச் சமீபமாய்க் கப்பல்வரும்போது இந்தப்பெரிய மோசம் நடந்தது. 21 நிமிஷத்திற்குள்ளாக இந்தப் பிரயாண்டமான கப்பல் தண்ணீருக்குள் காணாமல் மறைந்துபோனது. டர்ப்பிடோவின் மூலமாயும் கப்பலிலிருந்த அநேகர் மாண்டுபோனார்கள். இது நமது இராஜ்யத்துக்கு நேரிட்ட பெரிய நஷ்டந்தான்.

—தற்சமயம் நடக்கும் யுத்தத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு 260,000 ஜெர்மன் போர்வீரர் மாண்டுபோகிறார்கள். அவ்வளவு லக்ஷக்கணக்கான உயிர்களைக் கொடுத்து பிரிட்டிஷ், பிரஞ்சு பட்டாளங்கள் முன்னேறிச் செல்லாதபடி தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தவிர, ஒருவிதமான விஷக்காற்றை (Asphyxiating gas) நமது பட்டாளத்தார்மேல் பிரயோகித்து அதிக நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். என்றாலும், பிரிட்டிஷ் சேனைக்கு அது அதிக நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணாதபடி, கண்களில் ஒருவித கண்ணாடிகளும், மூக்கிலும் வாயிலும் ஒருவித ஈரத்துணிகளும் போட்டுக்கொண்டு, அதிக வீரமாய்ப் போர்செய்து சத்துருவை எதிர்த்துச் செல்லுகிறார்கள். நமது இந்திய சேனையைச் சேர்ந்தவர்களும் சத்துருக்களாகிய ஜெர்மன்காரரே புகழத்தக்கதாக அவ்வளவு வீரதீரமாய்ச் சண்டைசெய்து அவர்களைத் துரத்திச் செல்லுகின்றார்கள். இவர்கள் ஜெர்மன்காரரை எதிர்க்கும்படியாக முன்னேறிச் செல்லும்போது ஒரு பெரிய குண்டு இவர்கள் மத்தியில் விழுந்து 16 பேரை காயப்படுத்திக்கொன்றுவிட்டது என்றாலும், விடாமுயற்சியோடு விரைந்து சென்று சத்துருக்களிருக்கும் இடத்திற்கு 1,200 கஜ தூரத்தில் நின்று அவர்களோடு எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள்.

இந்த இந்திய பட்டாளத்தை நடத்திக்கொண்டுபோன இங்கிலீஷ் உத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவர், தன் சேனையோடு போகும்போதே நாலுதரம் வெடிக்குண்டினால் அடிபட்டார். என்றாலும் மகா தைரியத்தோடும், வீரியத்தோடும் தன் சேனையை சத்துருக்களுக்கு நேராக நடத்தி, கடையாக, ஒரு பீரங்கிக் குண்டினால் இவர் சரீரம் துண்டு துண்டாகக் கிழிக்கப்பட்டு, யுத்தக்களத்திலே மாண்டார்.

—துருக்கருக்குச் சொந்தமான டார்டனல்ஸ் என்னப்பட்ட இடத்துக்கு கப்பலில்சென்ற ஆஸ்டிரேலியா பட்டாளத்தார் கரைக்குச் சற்றுதூரமாய் வரும்போதே, படவுகளைவிட்டு சமுத்திரத்தில் குதித்து நீந்திக்கொண்டே கரையேறி, துருக்கர் விடாமல் சுட்டுக்கொண்டேயிருந்த போதிலும், தைரியமாய் ஒரு பாறையின்மேல் தாவியேறி ஒரு பகலும் இரவும் போஜனமில்லாமல் தொங்கிக்கொண்டேயிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு உணவு, தண்ணீர், வெடிமருந்துபோகிறதற்கு வழியில்லை. ஒடுங்கிய கணவாய்களின் மூலமாகவும், சமுத்திரக்கரை மார்க்கமாகவும், அவர்கள் சண்டைசெய்கிற மலைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டன. இங்கிலீஷ், பிரஞ்சுப் பட்டாளத்தார் துருக்கருடைய கோட்டைகளை உடைத்துத் தகர்த்துப் போட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான துருக்கர் யுத்தத்தில் மாண்டும், சிறையாக்கப்பட்டும் போனார்கள். துருக்கர் சேனையை நடத்துகிற அநேக ஜெர்மன் உத்தியோகஸ்தர்களை துருக்கரே விரோதத்தினால் கொன்றுபோட்டார்கள். அவர்களுக்குள்ளேயே கலகம் நேரிட்டிருக்கிறது. ஜெர்மன்காரரை நம்பி இங்கிலீஷ்காரரோடு சற்றும் யோசனையில்லாமல், முன்னந்தலை முளையோடு முடுக்காகச் சண்டைசெய்யும் துடுக்கான துலுக்கர், ஐரோப்பாவில் தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் கையகலகாணியையும் இழந்து வையகத்தில் அலைந்து திரிய மெய்யாகவே காலம் வந்துவிட்டது.

HE IS SINGING YOUR SONG.

அவன் உன் பாட்டைப் பாடிக் கொண்டிருக்கிறான்.

கொஞ்சக்காலம் இளைப்பாறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு ஒரு மனிதன் ஒரு ஓட்டலில்போய்க் குடியிருந்தான். ஒருநாள் அவன் அந்த ஓட்டலிலுள்ள ஆபீசில் உட்கார்ந்துகொண்டு, ஒரு கீதத்தின் இராகத்தை உங்கார சத்தத்தோடு (Hum) பாடிக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்குச் சமீபமாய் இன்னுஞ் சில மனிதரும் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஒருவராவது அந்த மனிதனுடைய இராகத்தைக் கவனிக்கவில்லை. சற்றுநேரஞ் சென்றவுடன் இன்னொரு மனிதன் ஆபீசுக்குள் பிரவேசித்து பாடிக்கொண்டிருந்த அந்த மனிதனண்டை கொஞ்சந் தாமதித்து நின்று, அங்கேயிருந்த கடிகாரத்தில் மணிபார்த்துவிட்டு, அவன் பாடிய கீதத்தையே இவனும் பாடிக்கொண்டு, மிக வேகமாய் வெளியே போய்விட்டான். அந்தக்ஷணமே, அங்கே உட்கார்ந்திருந்தவர்களில் இரண்டுபேர் முதலில் அந்த இராகத்தைத் தொடங்கின மனிதனைப் பார்த்து "என்ன ஐயா! வெளியேபோன அந்த மனிதன் சும்மாபோகாமல், உம்முடைய பாட்டைப் பாடிக்கொண்டே போகிறான்" என்று சொன்னார்கள்.

ஆம் மெய்யாகவே, நாம் எல்லாரும் யாரோ ஒருவருக்காகத்தான் பாட்டுகளைத் தொடங்குகிறோம். நமது வீட்டில்,

நமது பள்ளிக்கூடத்தில், கோவிலில், ஆபீசில், இன்னும் மற்ற இஷ்டர்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருக்குங் கூட்டத்தில், நமது இராகத்தைப் பிடித்து, நமது பாட்டை மற்ற ஜனங்கள் பாடிக்கொண்டே போகிறார்கள். அது துக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பாட்டாயிருந்தாலுஞ் சரி, மனதுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு இன்பக்கீதமாயிருந்தாலுஞ்சரியே, அவர்கள் எப்படியாவது நினையாதபிரகாரம் பாடிக்கொண்டு போவதை நாம் அடிக்கடி கேட்டும்; பார்த்துமிருக்கிறோம். நாம் யோசித்துப் பார்க்கும்போது, இது மகா முக்கியமான ஒரு விஷயமாயிருக்கிறது. மற்றவர்களைத் தூண்டக்கூடிய காணப்படாத ஏதோ ஒரு சக்தி நம்மிலிருந்து புறப்படுகிறது. நாம் மற்றவர்களைப் பாடும்படி தூண்டுகிறதற்கு முன்னே, நம்மிலிருந்து, தற்செயலாக அந்த சக்தி புறப்படுகிறது. மற்றவர்கள் சில காரியங்களைச் செய்யும்படியான அவ்வித சிந்தனைகளை அவர்களிருதயங்களில் உண்டுபண்ணுகிறோம். சில வேளைகளில் சித்தியுமடைகிறோம். ஆனால் மற்றவர்கள் பெருமூச்சு விடவோ அல்லது பாடவோ அவர்களைத் தூண்டத்தக்கதான ஒருவித ஆச்சரியமான சக்தியை அவர்கள்மேல் பிரயோகிக்கிறோம் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. நினையாதபிரகாரம் நாம் பாடுகிற பாடல்கள், நாம் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைத் திட்டமாய்க் காட்டுறது.

NEWS AND NOTES.

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்.

ஹார்ட்வார் என்னுமிடத்தில் சமீப காலத்தில் துக்கமான ஒரு சம்பவம் நேரிட்டது. அங்கே நடந்த ஒரு சந்தையில் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள். அதற்குச் சமீபத்தில் இருந்த ஒரு குளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் குளிக்கும்படி ஆசைகொண்டு, இறக்கமான ஒரு பாதைவழியாக அதற்குச் சென்றார்கள். பின்னாகப்போனவர்கள் முன்னாகச் சென்றவர்களை நெருக்கித் தள்ளினார்கள். போலீஸ்காரர் அந்தப் பெரிய கூட்டத்தில் ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாதவர்களாகப் போய்விட்டார்கள். முன்னாகப் போனவர்களில் இரண்டு கிழவிகள் வழுவி விழுந்தார்கள். திரும்பவும் எழுந்திருக்க அவர்களால் கூடாமற்போயிற்று. அநேக ஜனங்கள் அவர்கள்மேல் இடறி விழுந்தார்கள். ஆகவே மொத்தம் 23 பேர் மற்றவர்களால் மிதிபட்டு நசுங்கிப்போய்விட்டார்கள். இந்த விபத்து இரண்டொரு நிமிஷத்திற்குள் நடந்தது. முதலில் விழுந்த இரண்டு கிழவிகளையும் தூக்கி எடுக்காவிட்டாலும், மற்றவர்கள் அவர்கள்மேல் இடறிவிழாமல் தடுத்திருக்கவேண்டியது. ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் ஆடுமாடுகளைப்போல திரண்டு போனதினால் அத்தனைபேர் சாகவேண்டியிருந்தது.

—இப்போது ஐரோப்பாவில் நடக்கும் யுத்தத்தில் தலையிட்டிருக்கும் சிறு ஜாதியார் சமாதான உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆவலாயிருக்கிறார்கள். துருக்கர் தங்கள் இஷ்டப்படி இங்கிலீஷ்காரர் செய்கிறதாயிருந்தால் சமாதானத்துக்கு வருகிறதாக பயமுறுத்துகிறார்கள். இதிலும் விசேஷமாக ஆஸ்திரியா ஹங்கேரியின் குடிகளுக்குள் ஒரு பெரிய குழப்பம் நடக்கிறது. தந்திச்சமாசாரத்தின்படி யுத்தகளத்திலல்ல, குடிகளின் இருதயங்களில் பெரிய குழப்பம் நேரிட்டிருக்கிறது. அந்த தேசத்து ஜனங்கள் இப்போதே சமாதா

னம் பண்ணவேண்டுமென்று கூவுகிறார்கள்.

சிலர் சமாதானத்தை விரும்பினாலும், அது சீக்கிரத்தில் நடக்கக்கூடிய ஒரு காரியமாகத் தோன்றவில்லை இங்கிலாந்து தேசத்திலும், உலகத்தின் மற்ற பாகத்திலும், நடுநிலையிலுள்ள மற்ற தேசங்களின் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சர் எட்வட் கிரே என்பவர் பின்வருமாறுரைக்கிறார். இங்கிலாந்து யுத்தத்திற்குப் போயிருக்கிற முக்கியமான காரணங்கள் இரண்டுண்டு. இந்த இரண்டு காரணங்களுக்கும் அவர்கள் எதிர்ப்பார்த்திருக்கிறபடி சரியான திருப்தி கிடையாத பட்சத்தில் சமாதானமே பண்ணமுடியாதென்று சொல்லுகிறார்.

முதலாவது, பெல்ஜியம் தேசத்திற்குரிய சுயாதீனத்தையும், அவர்கள் தேச அரசாட்சியையும், ஜெர்மன்காரர் அவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட சகல நாடுகளையும் திரும்பவும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் தேசத்தில் அவர்கள் செய்த சகல அக்கிரமச்செயல்களுக்கும், மிலேச்சத்தனமான கொலைகளுக்கும், இன்னும் பெல்ஜியம் தேசத்தில் ஜெர்மன்காரர் உண்டாக்கிய சகல நஷ்டங்களுக்கும் ஈடுபண்ணினாலொழிய சமாதானங்கிடையாது.

இரண்டாவது, ஐரோப்பாவிலுள்ள எந்த ஜாதியாராயிருந்தாலுஞ்சரி, பெரிய இராஜ்யமானாலுஞ்சரி, சிறிய இராஜ்யமானாலுஞ்சரி, அவர்கள் முழு சுயாதீனத்தோடு ஜீவிக்கவேண்டும் என்பதுதான். இந்த இரண்டு காரியங்களும், மற்ற ஜாதிகளுக்கெல்லாம் தாங்களே பெரியவர்களென்று பெருமைகொண்டுபோயிருக்கும் ஜெர்மன்காரருடைய கொள்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமானவைகள். ஐரோப்பாவிலுள்ள சகல ஜாதியார்மேலும், தங்கள் அதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்றுஎண்ணங்கொண்டு, மிருகங்களைப்போல மிலேச்சத்தனமான காரியங்களை நடப்பித்த சீர்கெட்ட ஜெர்மன்காரர் சுயாதீனத்திற்கடுத்த சமாதானத்தையல்ல, தங்கள் மிருகச்செயல்களுக்கும், மிலேச்சத்தனத்திற்கும் துணையான சுய சமாதானத்தையே நாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

—தற்சமயத்தில், ஆண்களெல்லாரும் யுத்தக்களத்தில் நிற்க பெண்களெல்லாரும் அவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலைகளை செய்துவருகிறார்கள். ட்ராம்வண்டி (Tram car), ரெயில்வண்டி, மோட்டார் வண்டி முதலியவைகளை பெண்களே ஓட்டுகிறார்கள். வியாபாரச்சாலைகளிலும், இன்னும் மற்ற அநேக ஸ்தலங்களிலும் ஆண்களைப் பார்க்கிறது மிகவும் அரிது. பிரைமரி பாடசாலைகளில் உபாத்தியாயர்களாயிருந்த சகல ஆண்களும் ஜெர்மன் பட்டாளத்தில் போய்ச் சேரும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். இங்கிலாந்தில் பார்லிமென்டில் தங்களுக்கு இடங்கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கலகஞ்செய்த ஸ்திரீகளைப்பற்றி (Suffragettes) உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களெல்லாரும் நமது இங்கிலீஷ் பட்டாளத்தில் சேர்ந்து யுத்தக்களத்தில் நிற்கிறார்களென்றும், அவர்கள் பயங்கரமான சத்துருக்களாகையால் அவர்களைப்பற்றி தங்கள் போர்வீரர் அதிக எச்சரிக்கையுள்ளவர்களாகவுமிருக்கவேண்டும் என்றும் ஜெர்மன்காரர் பொய்யான ஒரு விளம்பரஞ் செய்திருக்கிறார்கள்.

—கடைசியாக இத்தாலியா தேசத்தாரும் நமது இங்கிலீஷ் சேனையோடு சேர்ந்து ஆஸ்ட்ரியரோடும் ஜெர்மன்காரரோடும் யுத்தஞ்செய்யப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆஸ்ட்ரியரை எதிர்த்துத்தாக்கி, இரண்டு மூன்று கோட்டைகளையுந் தகர்த்து அவர்களைத் துரத்திக்கொண்டே அவர்கள் தேசத்தில் முக்கிய பட்டணங்களிலொன்றாகிய ட்ரென்ற் (Trent) பட்டணத்தைப் பிடிக்கும்படி செல்லுகிறார்கள். ஆஸ்ட்ரியர் பின்னிட்டு ஓட்டம் பிடித்துவிட்டார்கள்.